Dosarul nr.1a-562/25 Judecătoria ***** (sediul Buiucani)
1-23000548-02-1a-13062025 Judecător : Ungureanu Elena

D E C I Z I E

20 august 2026 mun. *****

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecători Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta
Grefier
Vornic Iana
Cu participarea:
Procurorului Oanța Vasile
Avocatului inculpatului Cecan Liudmila

a judecat, în ședință publică, în ordine de apel, apelul procurorului din cadrul Procuraturii mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată Casian Cornel declarat împotriva sentinţei Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3/2023 din 08 mai 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Plamadeala Dumitru, a.n. *****, IDNP *****, născut și domiciliat în mun. *****, str. *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, grad de invaliditate nu are, nu dispune de grade de calificare și distincții de stat, anterior necondamnat,

pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: *03 ianuarie 2023 – 08 mai 2025*; în instanța de apel: *13 iunie 2025 – 20 august 2026.*

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Procurorul pledează pentru admiterea apelului declarat din motivele de fapt și de drept invocate și casarea sentinței instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale din motivul blândeții pedepsei.

Avocatul în interesele inculpatului solicită respingerea cererii de apel ca fiind nefondat și menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3/2023 din 08 mai 2025, Plamadeala *****s-a recunsocut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal și în baza aceste Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În temeiul prevederilor art.67 alin.(3) din Codul penal, s-a explicat lui Plamadeala *****că, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. S-a aplicat în privința lui Plamadeala Dumitru, măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței. Corp delict: telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A03”, cu număr de IMEI1: *****și IMEI2: *****, restituit părții vătămate prin ordonanța din 05.12.2022 (f.d.26, 28) în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) pct.4) din Codul de procedură penală - urmează a fi lăsat în proprietatea lui Bulat *****, după rămânerea definitivă a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Plamadeala Dumitru, la 29.11.2022, aproximativ ora 21:00 min, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în timp ce se afla lângă magazinul alimentar amplasat pe str. *****, în mun. *****, ducându-l în eroare pe cet. Bulat *****, sub pretextul că are nevoie de telefonul lui pentru a efectua un apel telefonic, i-a însușit telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A03”, în valoare de 4 500 lei, cu număr de IMEI1: *****și IMEI2: *****, în care era instalată cartela SIM, de la operatorul de telefonie mobilă „Moldcell”, cu nr.*****, după care cu bunul însușit s-a deplasat într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. *Acțiunile lui Plamadeala *****au fost calificate de către organul de urmărire penală, în baza art.190 alin.(2) lit. c) din Codul penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii ale obiectului, determinat de caracter dolosiv și viclean care a produs daune materiale în proporții considerabile.*

4. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, procurorul din cadrul Procuraturii mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată Casian Cornel a declarat apel prin care solicită, admiterea cererii de apel, casarea parțială a sentinței Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3/2023 din 08 mai 2025 pe cauza penală de învinuirea inculpatului Plamadeala Dumitru, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, pe motivul blândeții acesteia, judecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivii modului stabilit pentru prima instanță, prin care Plamadeala Dumitru, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, și în temeiul normei indicate, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest de menținut în vigoare sentința ca fiind legală.

5. În susținerea argumentelor invocate în cererea de apel, invocă, că pronunțând sentința, instanța de judecată, examinând și analizând probele prezentate de către acuzare, le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente, suficiente și utile, fiind stabilită cu certitudine existența în acțiunile inculpatului Plamadeala Dumitru, a faptelor reținute în sarcina acestuia. Totuși, deși instanța de fond a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului Plamadeala Dumitru, sentința este neîntemeiată anume în partea ce ține de stabilirea unei pedepse prea blânde comparativ cu gravitatea faptei comise.

6. Susține că, la stabilirea pedepsei cu 120 ore muncă, instanța de judecată s-a bazat în exclusivitate pe personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii cât și după aceasta, atitudinea și modul de manifestare ale acestuia în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, considerând aplicarea unei asemenea pedepse ca fiind una echitabilă și proporțională cu gravitatea faptei comise , fătă a da o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor în care a fost comisă.

7. Conchide că, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale. Mai mult ca atât, acțiunile inculpatului Plamadeala Dumitru, sunt confirmate și de către partea vătămată și procesul-verbal de ridicare din 05.12.2022, procesul-verbal de examinarea obiectelor din05.12.2022, cât și corpul delict.

8. În subsidiar, notează că, prin stabilirea unei pedepse prea blânde inculpatului Plamadeala Dumitru, nu se va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va fi restabilită echitatea socială, ori legea statuează că, persoanele care au comis infracțiuni urmează să poarte răspundere pentru faptele comise. Totodată, la individualizarea și stabilirea pedepsei sub reflecția prevederilor art.75 din Codul penal, instanța de judecată, în mod obligatoriu, urma a ține cont de personalitatea inculpatului, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că ultimul a atentat la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății persoanei.

9. Enunță că, la examinarea cauzei penale în instanța de fond, acuzarea a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului Plamadeala *****a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, din motiv că, a fost constatat atitudinea de rea credință a inculpatului, ce s-a manifestat prin ne prezența la toate ședințele de judecată, însă instanța de fond nejustificat a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului e posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de 120 ore muncă.

10. Totodată, apreciază că, la individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului conform art.75 din Codul penal, instanța a dat dovadă de o indulgență deosebită, aplicându-i o pedeapsă mult prea blândă inculpatului Plamadeala Dumitru, în

raport cu circumstanțele concret stabilite, astfel ignorând gravitatea infracțiunii comise de către ultima. Chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este un proces arbitrar, subiectiv, ci, din contra, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după criterii precis stabilite. În atare condiții, instanța urma să concluzioneze că sentința de condamnare în prezenta cauză penală urma să reprezinte un efect preventiv serios atât pentru persoana vizată, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

11. Concluzionează că aplicând o pedeapsă sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului Plamadeala Dumitru, instanța a lipsit de substanță scopul direct al pedepsei, or având în vedere personalitatea inculpatului, cât și circumstanțele comiterii infracțiunii, demonstrează că resocializarea viitoare pozitivă a acestuia nu este posibilă decât prin aplicarea unei pedepse care să fie în deplin acord cu dispozițiile art. 2 din Codul penal, ce prevăd asupra faptului că legea penală apără persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea precum și întreaga ordine de drept.

12. Reieșind din cele expuse, consideră că în privința inculpatului Plamadeala Dumitru, urmează a-i fi stabilită o pedeapsă proporțională riscurilor pe care le prezintă acesta pentru societate, ori aplicarea unei pedepse prea blânde, va favoriza comiterea pe viitor de către ultimul a unor asemenea infracțiuni, fiind convins că fapta comisă este o normalitate. Astfel, scopul procesului penal va fi atins doar prin izolarea inculpatului de societate, prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, iar sentința de condamnare în prezenta cauză, pe lângă latura sancționatorie, va fi și o preîntâmpinare serioasă atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni.

13. În cadrul ședinței instanței de apel, *procurorul Oanța Vasile* a pledat pentru admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond în partea individualizării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de semiînchis iar în rest, de menținut sentința fără modificări. *Avocatul Cecan Liudmila, în interesele inculpatului Plamadeala* *****a solicitat respingerea apelului acuzatorului de stat și menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond. *Inculpatul Plamadeala Dumitru*, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși citarea legală despre locul, data și ora ședinței de judecată a fost legal executată, ultimul fiind anunțat în căutare, măsură dispusă prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) din 25.01.2024 și pornit dosar de căutare nr.2024020037. Partea vătămată Bulat *****, la examinarea cauzei penale în instanța de apel nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, motivele neprezentării nefiind comunicate instanței. Prin urmare, Colegiul penal, audiind opinia participanților la proces, în baza art. 412 coroborat cu art. 321 din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, fiind la caz, reprezentat de avocat în ședința de judecată, în ordine de apel precum și în lipsa părții vătămate citate legal.

14. *Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră cererea de apel ca fiind nefondată şi pasibilă de a fi respinsă, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.*

15. Conform art.414 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile şi probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.*

16. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

17. Potrivit art.415 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, *instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:* ***1) respinge apelul, menţinând hotărârea atacată, dacă:*** *a) apelul a fost depus peste termen, cu excepţia cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil;* ***c) apelul este nefondat;*** *2) admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă; 3) admite apelul, casează sentinţa primei instanţe şi dispune rejudecarea de către instanţa a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanţa a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art. 33-35. Sentinţa poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluţionarea justă a cauzei.*

18. În temeiul celor relevate supra, Colegiul penal conchide că, la pronunţarea sentinţei, instanţa de judecată corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că, inculpatul Plamadeala *****a săvârşit infracţiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

19. Astfel, deși prin actul de învinuire inculpatului Plămădeală *****i-a fost imputată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, prima instanță a recalificat fapta în infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal, reținând că aceasta întrunește elementele constitutive ale escrocheriei, și anume sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare. Recalificarea a fost dispusă prin excluderea circumstanței agravante privind cauzarea de daune în proporții considerabile, ca urmare a aplicării prevederilor Legii nr. 136 din 06.06.2024, mai favorabile inculpatului. Totodată, probele administrate și anexate la materialele cauzei sunt suficiente și pertinente pentru a demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii astfel cum a fost reîncadrată juridic.

20. Cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului Plamadeala Dumitru, iar prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) din 25.01.2024 s-a dispus anunțarea ultimului în căutare. Totodată, în privința lui Plamadeala *****a fost pornit dosar de căutare nr.2024020037, astfel în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de fond a dispus examinarea cauzei în absența inculpatului Plamadeala Dumitru.

21. Totodată, în baza art.368 alin.(1) pct.2) din Codul de procedură penală, prima instanță a dat citire declarațiilor inculpatului date la faza urmăririi penale, astfel încât, ***fiind audiat în calitate de bănuit și ulterior în calitate de învinuit Plamadeala *****a recunoscut vina și a declarat că, menține declarațiile date în calitate de bănuit și anume că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit îi este clară, bănuiala ce i se impută o recunoaște și comunică că la data de 29 noiembrie 2022, seara într-adevăr a însușit telefonul mobil de marca Samsung Galaxy A03" de la Bulat *****sub pretextul de a telefona o persoană după care cu telefonul s-a deplasat de la fața locului fără ai întoarce telefonul lui *****. Telefonul mobil l-a luat cu scopul de a se folosi de el, deoarece nu dispunea de telefon mobil și nu avea posibilitatea de a-și procura un telefon. După aproximativ 3 zile de la aceasta, dimineața, data exactă nu își amintește în timp ce ieșea din ograda casei de pe str-la Victor Crasescu, dacă nu se greșește numărul 68, la ieșire, deja în stradă a fost întâmpinat de către *****Bulat și tatăl său, la care primul a cerut să-i întoarcă telefonul, căruia i l-a dat în acel moment. De fapta comisă îi pare rău și se căiește.

22. Instanța de apel menționează că, deși inculpatul Plamadeala *****nu a fost audiat în instanța de fond pentru a confirma sau infirma vinovăția sa, Colegiul penal conchide că, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele, cum ar fi:

- ***Procesul-verbal privind consemnarea plângerii despre săvârșirea infracțiunii din 30.11.2022***, prin care Bulat ***** solicită organelor de poliție să atragă la răspundere, conform legislației în vigoare, pe Plamadeala Dumitru, care la 29.11.2022, ora 21:00, sub pretextul că are nevoie de telefon pentru a efectua un apel, i-a însușit telefonul de model „Samsung Galaxy A03",, cauzându-i un prejudiciu considerabil (f.d.4);
- ***Procesul-verbal de ridicare din 05.12.2022***, potrivit cărui, de la partea vătămată Bulat ***** a fost ridicat un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A03", cu număr de IMEI1: *****și IMEI2: *****, în care era instalată cartela SIM, de la operatorul de telefonie mobilă „Moldcell", cu nr.*****. Telefonul mobil a fost recunoscut drept corp delict prin ordonanța din 05.12.2022 și restituit părții vătămate prin ordonanța din 05.12.2022 (f.d.22, 26, 28);
- ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.12.2022 și planșa fotografică***, potrivit cărui, a fost examinat telefon mobil de model „Samsung Galaxy A03", cu număr de IMEI1: *****și IMEI2: *****, în care era instalată cartela SIM, de la operatorul de telefonie mobilă „Moldcell", cu nr.***** (f.d.23-25);

- ***Corp delict***: telefon mobil de model „Samsung Galaxy A03”, cu număr de IMEI1: *****și IMEI2: *****, restituit părții vătămate prin ordonanța din 05.12.2022 (f.d.26, 28);

23. La examinarea cauzei penale, în ordine de apel, procurorul a reiterat probele invocate și cercetate de către instanța de fond, avocatul inculpatului nu a invocat careva probe suplimentare.

24. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma articolelor sus-enunțat, adică inculpatul Plamadeala *****a săvârșit escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

25. În consecință, instanța de apel menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate.

26. Colegiul penal reţine că, sentinţa se contestă în partea individualizării pedepsei, din care considerente, temei pentru a interveni în sentinţă din oficiu, conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, lipseşte.

27. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

28. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

29. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

30. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

31. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

32. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

33. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

34. Subsecvent, sancțiunea prevăzută la art. 190 alin. (1) din Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.*

35. Contrar solicitărilor acuzatorului de stat, Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont că, Plamadeala *****a comis o infracțiune care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării anexate la materialele cauzei penale, anterior a fost judecat (f.d. 32), la evidența medicului psihiatru nu se află (f.d. 36), la evidența medicului narcolog se află cu diagnoza ”polinarcomania” (f.d. 37). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal nu s-au reținut careva circumstanțe atenuante, iar potrivit cu art.77 din Codul penal, careva circumstanțe nu au fost stabilite.

36. Prin urmare, instanța de fond just a stabilit pedeapsa inculpatului, în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de **art. 190 alin. (1) din Codul penal**, și anume ***muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore***, și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

37. În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de procuror împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Plamadeala Dumitru, ca fiind individualizată greșit, or, instanța ierarhic inferioară corect a stabilit că, pedeapsa numită inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

38. În contextul dat, instanța de apel reiterează concluzia instanței ierarhic inferioare care motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării şi reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că, aplicarea pedepsei sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

39. Colegiul penal reține că, în speță, a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, nefiind identificate careva circumstanțe agravante care ar mări esențial gravitatea vinovăției inculpatului și nu ar justifica aplicarea unei pedepsei non privative de libertate. Prin urmare, instanța de apel, analizând aceste fapte constată că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității) va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

40. În același timp, urmează a se învedera faptul că, s-a informat inculpatul Plamadeala *****că, potrivit prevederilor art. 67 alin. (2) din Codul penal, *munca neremunerată în folosul comunității se execută de la 2 până la 4 ore pe zi, iar în cazul*

condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau studii, la solicitarea acestuia, până la 8 ore pe zi. Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, *persoanele condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității vor semna în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul, sau după caz, la comandantul unității militare.* De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, *în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.*

41. Instanţa de apel apreciază că, modalitatea de executare aleasă şi stabilită inculpatului este în acord cu principiul proporţionalităţii având în vedere faptele comise, urmările produse şi personalitatea inculpatului. În acest context, se notează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv şi o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală şi judiciară, atât în ceea ce priveşte fapta penală săvârşită, cât şi în ceea ce priveşte persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte penale similare.

42. Așadar, în ceea ce privește solicitarea acuzatorului de stat privind stabilirea unei pedepse inculpatului privativă de libertate, Colegiul penal reține că aceasta este neîntemeiată, deoarece nu rezultă din circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei existența unor temeiuri care să justifice aplicarea unei sancțiuni mai severe decât cea stabilită de prima instanță. În speță, pedeapsa sub formă de 120 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității a fost individualizată cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 61 și art. 75 din Codul penal, fiind proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și circumstanțele cauzei. Or, procurorul nu a invocat și nici nu a prezentat argumente ori probe noi care să demonstreze caracterul vădit necorespunzător al pedepsei aplicate sau necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate, astfel încât motivele de apel formulate sub acest aspect urmează a fi respinse ca nefondate.

43. În contextul circumstanțelor expuse supra, se constată că situația inculpatului permite a se concluziona că pedeapsa aplicată de prima instanță este suficientă pentru atingerea scopului legii penale, nefiind necesară majorarea acesteia în sensul solicitat de acuzatorul de stat. La individualizarea pedepsei se ține cont de personalitatea inculpatului și de natura faptei comise, precum și de faptul că o sancțiune excesiv de aspră poate genera sentimente de nedreptate, frustrare și neîncredere în lege, conducând astfel la efecte contrare celor urmărite. Or, însăși pronunțarea unei hotărâri de condamnare și aplicarea pedepsei cu închisoarea constituie un avertisment sever pentru inculpat, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate prin pedeapsa stabilită.

44. Instanța de apel remarcă, că sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce

ţin de materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

45. Astfel prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanţiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO îşi găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăţiei, ci şi pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*).

46. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului coroborează cu Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii".

47. În ceea ce privește soarta corpurilor delicte, potrivit art. 162 din Codul de procedură penală, Colegiul penal reține că soluția instanței de fond în această parte este legală și întemeiată, fiind în concordanță cu circumstanțele stabilite ale cauzei. Totodată, se constată că aceste dispoziții ale hotărârii nu au fost contestate de către părți în calea de atac exercitată, iar în lipsa unor temeiuri de intervenție din oficiu, nu se impune reexaminarea acestora. Prin urmare, soluția instanței de fond referitoare la soarta corpurilor delicte urmează a fi menținută fără modificări.

48. În acest context, instanța de apel reține că, argumentele instanţei de fond la adoptarea soluţiei în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanţa de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

49. În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală, pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menţionează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

50. Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanţa de fond a emis o sentinţă motivată şi întemeiată în privinţa lui Plamadeala *****şi a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părţii Generale a Codului penal şi în strictă conformitate cu prevederile Părţii Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnata şi va preveni săvârşirea de noi infracţiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apel, se conchide că, acesta nu îşi găseşte confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanţei de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării şi stabilirii pedepsei.

51. În conformitate cu art.415, 417-418 din Codul procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul procurorului din cadrul Procuraturii mun. *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată Casian Cornel declarat împotriva sentinţei Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) nr.1-3/2023 din 08 mai 2025, în cauza penală privind condamnarea lui Plamadeala *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie din momentul adoptării şi poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător	Băbălău Denis
Judecător	Schibin Vladislav
Judecător	Buzu Elisaveta